

ת"פ 46710/05/11 - מס הכנסה חקירות ירושלים נגד סאסי פירו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46710-05-11 מס הכנסה חקירות ירושלים נ'
פירו

בפני כב' השופט שמואל הרבסט
בעניין: מס הכנסה חקירות ירושלים

המאשימה

נגד

סאסי פירו

הנאשם

גזר דין

הנאשם, הודה שלא במסגרתו של הסדר טיעון, כי בעת שעסק בממכר ביצים בשוק מחנה יהודה בירושלים, ובמהלך שנת 2010, לא הודיע לרשויות המס על פתיחתו של העסק, ובבדיקה שנערכה בשני מועדים שונים במהלך שנה זו (8.2.10 ו-5.10.10) לא ניהל ספרים כדיון.

בא כוח המאשימה, גרס בטיעונו כי מדובר בעבירות חמורה המשתייכת למשפחת עבירות המס אשר מסיבה לאוצר המדינה נזק רב. הערך המוגן הוא, אם כן, תשלום שווה והוגן של מס לכל האזרחים. סדרת מעשים זאת, כך לדעת המאשימה, תהלום מתחם ענישה של **שבעה עד אחד עשר חודשי מאסר בפועל** בגין עבירות של אי הודעה על תחילת התעסקות, וכן מתחם עונשי של **ארבעה עד שמונה חודשי מאסר בפועל** בגין עבירה של אי ניהול ספרים, ובנוסף על כל אלו, קנס כספי בסך **8,500-29,000 ש"ח**.

לאור נסיבותיו של הנאשם, גילו, עברו הפלילי נטול ההרשעות ומערבותו בביצוע העבירות המתוארות, הרי שהעונש המתאים, כך לטעמה של המאשימה, צריך שיעמוד על הרף **העליון** של המתחם דלעיל.

מנגד, טען **הסניגור** המלומד, עוה"ד י. אבירם, כי הנאשם אכן מעד, אך יש לבחון את מעשיו על רקע מצבה הכלכלי של משפחתו ומצבו הכלכלי והאישי שלו עצמו. מצבו האישי המורכב, והתמכרותו לסמים קשים הם אלו שהביאוהו לפתחן של העבירות הללו, ועל כן יש להתחשב בו, במשפחתו ובמצבו ולגזור עליו עונש מתון בהרבה מזה אליו עותרת המאשימה, כאשר המתחם העונשי ההולם ראוי שיעמוד על **מאסר מותנה ועד למאסר שירוצה בעבודות שירות**.

הצדדים הביאו לידיעתני, כל צד לפי עניונו, כי נעשו מאמצים אינטנסיביים לרפא את המחדלים האזרחיים, לשלם את הדרוש תשלום, ולהצהיר במשותף בעת הטיעונים לעונש כי המחדלים אכן הוסרו.

אלא שמאמצים אלו כשלו, בשל שתי סיבות שאינן נתונות במחלוקת עובדתית, אך הן נתונות במחלוקת מהותית, והן:

1. הדוחו"ת האישיים שהגיש הנאשם לא אושרו, מאחר ובעת הגשתם נתבקש הנאשם להגיש את ספרי החשבונות לביקורת, אולם, אין בידיו ספרים שכאלו (שהרי בשל כך, בין היתר, הוגש נגדו כתב האישום דנן), ועל כן, כאמור, לא נתקבלו דוחותיו בגין התקופה נשואת כתב האישום.

2. פגישה שהתקיימה במשרדי מס הכנסה ובה נדונה דרך התשלום הרצויה "התפוצצה" במהלכה, לאחר שהצעות שונות שהוצעו על ידי שלטונות המס נדחו על ידי הנאשם בתוקפנות, עד כדי שהוא ואביו, שהגיע למקום כערב, הורחקו מהמקום על ידי מאבטח. לדברי הנאשם, הוא "איבד שליטה" והחל לצעוק, עד להוצאתו מהמקום, כאמור.

מבחינה פורמלית, אם כן, הדוחו"ת שהוגשו לא אושרו, ולא הושגה כל הסכמה בעניין הסרת המחדלים ודרך תשלומן. הצדדים חלוקים, אם כן, במהותה של התפתחות זו. המאשימה רואה בכך סימן נוסף להתנהלותו המשתלחת וחסרת הרסן של הנאשם כלפי הרשויות, ואילו הסניגוריה רואה בהתנהלות זו סממן נוסף לנסיבות חייו של הנאשם, לדלותו ולהתמכרויותיו.

הנאשם בדברו האחרון, התריס כנגד רשויות המס, אך טען כי "כל עבירה שבוצעה הייתה תחת השפעת סמים", וטען כי אם יישלח לבית הסוהר, הדבר יהווה פגיעה בו ובחברה כולה, ובסוף דבריו ביקש את רחמי בית המשפט.

כל צד הגיש פסיקה תואמת לחיזוק עמדתו ומתחמו ולביסוסם.

דין והכרעה

אפתח ואומר, כי בניגוד לעמדתה של המאשימה, לטעמי, כל מעשי הנאשם המתוארים בכתב האישום הם מסכת עובדתית ומהותית אחת של הקמת עסק פיראטי, ניהולו ותפעולו, ועל כן אראה במעשים אלו מקשה אחת, וכך גם ייקבע מתחם עונשי אחד בעניינם.

עול המס במדינת ישראל הינו עול אמיתי, פשוטו כמשמעו. כפי שהעול מונח ומהודק על צווארה של הבהמה בעת שהיא עובדת, כך גם עולו של המס רובץ על צווארי הציבור העובד והיצרני. הוא מוטל על הצוואר בכבדות, וכל תזוזה לצד זה או אחר מזכירה את קיומו של עול זה. נחמתו של העובד היא, כי כספי המס משמשים למטרות ציבוריות טובות וחשובות שיש לקדמן, ועל כן הוא מקבל באהבה את קיומה של חבות המיסים במדינה.

נחמה נוספת של העובד הינה השוויון בנטל המס. העובד מודע ויודע כי כל העובדים כפופים לחבות מס זו, ועל כן משאו של העול הופך קל יותר וסביר יותר.

העלמת ההכנסות החייבות במס, יש בה כדי למוטט סדר חברתי זה.

לו יידע העובד, כי הנטל הכבד מוטל רק על כתפיו, הרי שמשאו של נטל זה ייהפך כבד יותר ויותר, הן מבחינת ההרגשה והן מבחינה אריתמטית. הנוסחה פשוטה היא עד מאד, ככל שחלק גדול יותר מן האוכלוסיה העובדת והחייבת במס ישלמו, הרי ששיעור המס המוטל על כל נישום ונישום ילך ויפחת.

יתירה מזאת.

מדובר בעבירה שקל מאד לבצעה, וניתן לעברה במחדל בלבד. שילוב זה של רווח כלכלי רב מחד, וקלות הביצוע מאידך, מחייב ענישה מוחשית וקשה, למען תדע סביבתו העובדת של העבריין כי על אף שהעבירה קלה לביצוע, הרי שקיים סיכון רב בצידה בשל העונש המחמיר הנגזר בגין עבירות אלו.

במקרה דנן, מדובר בעבירה מתמשכת ולא במעידה עבריינית חד פעמית. שנת 2010 עברה על הנאשם, ורשויות המס לא "זכו" לדעת על פתיחת העסק ועל הכנסותיו והוצאותיו השוטפות.

בנסיבות אלו, זרו מעשיו ומחדליו של הנאשם ערפל בעיני רשות המיסים, עד כדי שלא מצויים בידיה נתונים היכולים ללמד על גובהה של ההעלמה, אם בכלל קיימת כזו.

לאור הערך המוגן כפי שפורט לעיל, הפסיקה הנוהגת ונסיבות העבירות המיוחדות לנאשם, אני סבור כי מתחם הענישה ההולם צריך שינוע בין **מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד ל- 8 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס.**

עד כאן - "המעשה", ומכאן ואילך - "העושה".

העונש המתאים

השאלה העומדת לפתחי בתיק זה היא האם מעשהו של הנאשם "עבר את הגבול" שבין עונש בדמות עבודות שירות, לבין עונש מאסר בפועל לריצוי ממש, שהוא מוחשי יותר, פוגעני יותר וקולו ההרתעתי נשמע למרחקים גדולים יותר.

לא אכחד כי התלבטות זו קשה היא ולא פשוטה.

במסגרת הטיעונים לעונש, העידה לפניי **גב' רות דוד**, ראש חוליה ברשות המס שטיפלה בתיקו של הנאשם.

לדבריה, אלמלא נעשו מעשיו של הנאשם בדרך של הטעיה, הרי שחבות המס הייתה נותרת שלילית בשל העובדה כי שכרו של הנאשם אותה העת, לא עבר את התקרה המחייבת במס הכנסה עברה.

התנהגותו של הנאשם, וחוסר הביסוס של שומותיו ודוחותיו, הביאו לשומה גבוהה במיוחד שיש בה כדי לגרום לנאשם שלא להסיר את המחדלים האזרחיים.

במהלך הדיונים בתיק זה, הנחתי את הדברים לפתחו של הנאשם והותרתי בפניו את הברירה להתחיל ולשלם את פירותיה הבאזשים של השומה שהוטלה עליו. הנאשם לא השכיל לעשות כן.

אביו של הנאשם, העיד בפניי על ניסיונו להסיר את המחדלים. פגישה שהתקיימה במשרדי מס הכנסה נסתיימו ב"איבוד שליטה" מצידו של הנאשם, עד כדי שהנאשם ואביו הוצאו מהמקום על ידי מאבטח, כאמור.

סבורני, כי בסופו של יום, ערכו של המס שנגרע מקופת המדינה הינו שיקול חשוב, בשל העובדה כי מדובר בעבירה כלכלית, ובאריתמטיקה, ערכם של המספרים השונים הוא חשוב ומשמעותי. עניין זה עולה אף מהתייחסותו של תיקון 113 לחוק העונשין ל"נזק שנגרם מביצוע העבירה" ((סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין התשל"ז - 1977).

יחד עם זאת, אין להתעלם מנסיבותיו האישיות של הנאשם, ואיני מכוון בכך למצבו הכלכלי, אלא ל"תמונת המצב" של משפחתו.

הנאשם יליד שנת 1979, בן 35 שנים כיום, ועברו נקי ונטול הרשעות קודמות.

הנאשם גדל בצל אביו (שהעיד, כאמור, לפניו) שנהג לצרוך סמים, אלכוהול ועסק תכופות בהימורים. לאחר תשע שנות לימוד, הוא נפלט מלימודיו והחל להתהלך בטל. החל מיום שמלאו לו שש עשרה שנים הוא התמכר לסמים קשים, ומצב זה המשיך עד ליום בו מלאו לו עשרים ושתיים שנים, או אז החל לקבל, ביוזמתו, טיפול מתאים. בעת ביצוע העבירות המיוחסות למשיב, הוא היה מכור לסמים קשים, ופדיון בית העסק נועד למימון התמכרות זאת.

כך או כך, ה"עסק" לא עלה יפה, והנאשם חב חובות גדולים לגורמים שונים, עד כדי שחובו העדכני באיחוד תיקי ההוצאה לפועל עומד על 438,000 ₪ בקירוב.

הנאשם אכן לא דיווח על הקמת עיסקו ולא ניהל כל ספרים, אולם ניכר כי גם את חייו הוא לא ניהל באופן נורמטיבי וסביר בתקופה זו. אין בכך כדי להקל או להמעיט בחומרת מעשיו, אך יש בכך לשפוך אור על נסיבות חייו המורכבות. אין מדובר בכוונת זדון של מעלים מס סטנדרטי שתאוותו לממון מוליכה את מעשיו ומשפיעה על התנהלותו, אלא בדחפיו של נרקומן המעוניין במנת הסם היומית, ומנסה להפיק את הממון הנדרש לשם כך ממכירת ביצים בשוק. אין בכך כל הצדקה, אולם אין הדבר דומה לאדם תאב בצע, המשתכר יפה ומבצע עבירות מעין אלו בהן הורשע הנאשם, שכל מטרתו היא למקסם את רווחיו ולהאדירם.

בשל כל אלו, סברתי כי העונש המתאים מצוי בחלקו **התחתון- מרכזי** של מתחם הענישה ההולם, אולם, לטעמי, יש לאזנו בקנס גבוה ומשמעותי, כראוי לעבירה כלכלית, ועל מנת לשמר את ההרתעה הנצרכת בעבירות אלו, כמפורט לעיל, וכדי להביא, אמנם בדרך פתלתלה, להסרתם החלקית של המחדלים האזרחיים.

הטלת קנס שאין הנאשם יכול לעמוד בו, משמעו שורה מתה בגזר הדין, ועל כן לא אשתמש בכלי ענישתי זה, על אף שבעבירות מעין אלו שאופיין הכלכלי מובהק, ראוי וצריך לעשות כן.

לאחר שבחנתי את נסיבותיו של הנאשם, גילו, עברו ומצבו הכלכלי, יחד עם שאר הנתונים שפורטו לעיל, הריני גוזר על הנאשם את אלו:

- 1. שלושה (3) חודשי מאסר שיירוצו בעבודות שרות על פי חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות שהוגשה בתיק דנן.**
  - 2. שישה (6) חודשי מאסר אשר לא יירוצו, אלא אם יעבור הנאשם על העבירות בהן הורשע או כל עבירה המוזכרת בפקודת מס ההכנסה או חוק מס ערך מוסף, התשל"ו- 1975 תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.**
  - 3. קנס בסך ₪ 15,000 או 90 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.10.14 או ב-30 תשלומים שווים ורצופים אשר ישולמו החל מיום 1.10.14 ומשם ואילך בכל 1 לחודש.**
- לא ישולם אחד מן התשלומים, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי והנאשם ייאסר.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ד, 28 מאי 2014, בהעדר הצדדים.